

Sygn. akt *VI RCa 156/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Niewiadomska (spr.)

Sędziowie: SO Ewa Błęsińska

SR del. do SO Maja Jabłońska

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2015 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **B. B. (1)**

przeciwko **J. B. (1), T. B. i P. B.**

o ustalenie, że ustał obowiązek alimentacyjny

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku

z dnia 25 marca 2015 roku

sygn. akt III RC 225/14

I. Zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I i ustala, że obowiązek alimentacyjny powoda wobec pozwanego T. B. wynikający z wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 5 marca 2010 roku w sprawie III RC 6/10 w wysokości 500 złotych miesięcznie, ustał z dniem 1 lipca 2015 roku.

II. W pozostałym zakresie apelację oddala.

III. Odstępuje od obciążania pozwanego T. B. kosztami procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt VI RCa 156/15

UZASADNIENIE

Powód B. B. (1) w pozwie przeciwko byłej żonie J. B. (1) i córce P. B. wniósł o uchylenie z dniem złożenia pozwu, obowiązku alimentacyjnego nałożonego na niego wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 21 listopada 2008r. w sprawie Sygn. akt VI RC 381/08. Wniósł jednocześnie o ustalenie, że z dniem wniesienia sprawy ustał jego obowiązek alimentacyjny względem pozwanego syna T. B., ustalony przez Sąd Rejonowy w Giżycku w sprawie sygn. akt III RC 6/10.

W uzasadnieniu wskazał, że od lat płaci systematycznie alimenty, jednak nie jest w stanie czynić tego dalej, albowiem jego sytuacja materialna pogarsza się z dnia na dzień. Jego możliwości zarobkowe są bardzo małe, ponieważ od lat leczy się kardiologicznie. Nie ma żadnej wiedzy, czy dzieci kontynuują naukę, tym bardziej, że jego syn już trzykrotnie

zmieniał szkołę tylko i wyłącznie celem utrzymania obowiązku alimentacyjnego od ojca. Zamiarem pozwanego T. B. nie jest zdobycie wykształcenia, a jedynie dokuczenie ojcu pod względem finansowym. P. B. też już powinna kończyć studia, jest pełnoletnia i nie dokłada starań w celu uzyskania samodzielnego utrzymania. Nadmienił, że J. B. (1) dysponuje znacznym majątkiem. Posiada garaż, który jest jej własnością, ma też działkę budowlaną o wartości 115.100 zł. Nadto jest współwłaścicielką nieruchomości zabudowanej domem w miejscowości M.. Nadmienił, że płacenie alimentów wiąże się z dużym uszczerbkiem dla niego i jego obecnej rodziny. Natomiast sytuacja pozwanej J. B. (1) znacznie się poprawiła i nie potrzebuje ona środków od niego. Dzieci zaś są osobami pełnoletnimi i winny dołożyć starań, by polepszyć swoje życie, a nie czynią tego z chęci zemsty na ojcu i wygody życia, otrzymując wysokie alimenty.

Pozwani J. B. (1), P. B. i T. B. w odpowiedzi na pozew wnieśli o oddalenie powództwa całości.

Uzasadniając swoje stanowisko podali, że powód jest osobą zamożną, posiadającą dosyć wysokie kwalifikacje zawodowe. Otrzymuje wojskową emeryturę w wysokości ok. 3500 zł. Nie ma zakazu podejmowania pracy i wiadome jest z innych spraw sądowych, że w przeszłości, w okresie pobierania emerytury trudnił się prowadzeniem ciężarówek. Wysoki status finansowy potwierdza sporządzony przez niego bilans przychodów i wydatków rodziny z którego wynika, że jego wydatki są ponad dwa razy większe niż wykazywane dochody, co wyraźnie wskazuje na posiadanie nieujawnionych zarobków. Dzieci powoda kontynuują naukę. T. B. jest uczniem III klasy (...) Liceum (...) w G. i jego zamiarem jest zdobycie wykształcenia, aby się usamodzielnic. P. B. dokłada wszelkich starań, aby uzyskać możliwości samodzielnego utrzymania. W tym celu pojęła studia stacjonarne drugiego stopnia na Uniwersytecie (...) w O.. J. B. (1) ma kontakt ze swoimi dziećmi i pomaga im w ramach swoich możliwości. Na syna płaci alimenty w kwocie 50 zł. Nie mieszka z dziećmi, gdyż powód i jego żona wystąpili o eksmisję pozwanych z mieszkania przy al. (...) w G.. Sąd w wyroku nakazał eksmisję J. B. (1).

Sąd Rejonowy w Giżycku wyrokiem z dnia 25 marca 2015 r. oddalił powództwa w całości.

Sąd ten ustalił, że J. B. (1) i B. B. (1) byli małżeństwem od (...)do (...)r. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie sygn. akt VI RC 381/08 zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie Sygn. akt IACa 61/09 orzeczono rozwód pomiędzy stronami z winy B. B. (1). Miejsce pobytu małoletniej wtedy P. B. ustalono przy matce, zasądzone od ojca alimenty w kwocie 750 zł miesięcznie. Miejsce pobytu małoletniego T. B. ustalono przy ojcu, zobowiązując matkę do płacenia na jego rzecz alimentów w kwocie 100 zł miesięcznie. Zasądzone też na podstawie art. 60 § 2 k.r.o. alimenty od powoda na rzecz pozwanej w kwocie 200 zł miesięcznie.

P. B. była uczennicą II klasy szkoły średniej czteroletniej. J. B. (1) pracowała wtedy i zarabiała 900 zł netto, ponosiła koszty utrzymania mieszkania w kwocie 700zł.

Sąd Okręgowy uznał, że w związku z rozwodem sytuacja materialna byłej żony uległa zdecydowanemu pogorszeniu. Gdyby rozwód nie został orzeczony, J. B. (1) mogłaby korzystać z równej stopy życiowej z powodem, liczyć na jego wsparcie i pomoc finansową.

Po pewnym czasie T. B., który w dacie rozwodu był uczniem gimnazjum, powrócił pod opiekę matki, a przez to Sąd Rejonowy w Giżycku wyrokiem z dnia 5 marca 2010r. zasądził od B. B. (1) na rzecz syna T. B. tytułem alimentów kwotę 500zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia terminowi płatności każdej z rat, do rak matki małoletniego J. B. (1) poczynając od dnia 7 stycznia 2010r.

W czasie trwania związku małżeńskiego rodzina B. i J. B. (1) zamieszkiwała w mieszkaniu przydzielonym B. B. (1), jako kwatera stała na czas pełnienia przez niego służby w Jednostce Wojskowej w G.. Przy przydzieleniu powierzchni mieszkalnej uwzględniono stan rodziny, czyli małżonków i dwoje dzieci.

Po rozwodzie i zawarciu przez B. B. (1) nowego związku małżeńskiego wymieniona wyżej „kwatery” sprzedana została przez (...) Agencję (...)B. i B. małżonkom B.. W dacie tej, w lokalu zamieszkiwali pozwani.

Prawomocnym postanowieniem z 12 grudnia 2011 r. w sprawie sygn. akt I Ns 581/09 Sąd Rejonowy w Giżycku dokonał podziału majątku wspólnego małżonków B. przyznając B. B. (1) działkę o powierzchni 0, (...) położoną w M. o wartości 115.100zł, samochód osobowy wartości 20.000 zł, prawo do wymienionej wyżej kwatery wartości 137.064 zł natomiast J. B. (1) działkę o powierzchni 0, (...) położoną w M. o wartości 115.100 zł, nieruchomość zabudowaną garażem, położoną w G., wartości 18.000 zł, zasądził od byłego męża na jej rzecz tytułem dopłaty i rozliczenia nakładów kwotę 68.631,83 zł płatną w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia.

B. B. (1) wraz z żoną B. B. (5), dwójką dzieci (w tym (...) córka powoda) zamieszkuje w wynajętym przy ul. (...) w G., trzypokojowym mieszkaniu. Koszt wynajmu mieszkania z czynszem, opłatą za prąd i wodę wynosi ok. 1438zł. Dodatkowo powód ponosi koszt opłat – 600 zł miesięcznie za własne mieszkanie (wspomnianą „kwaterę”) położone w G. przy ul. (...), w którym od lipca 2014r. nikt nie mieszka. Rodzina splaca kredyty, korzysta z szerokiej pomocy rodziny. Żona powoda B. B. (5) okresowo pracuje. B. B. (1) otrzymuje emeryturę wojskową w kwocie 3.025,15 zł.

T. B. jest uczniem III klasy (...) Liceum (...) w G.. Nie posiada dochodów własnych, ani majątku. P. B. jest studentką pierwszego roku studiów stacjonarnych kierunku (...) Wydziału (...) (...) w O.. Jej miesięczny koszt utrzymania, to kwota 1400zł. W okresie od 1.10.2014r. do 31.01.2015r. otrzymała stypendium w łącznej kwocie 2900 zł. Dodatkowo pracuje i w 2013r. osiągnęła dochód w kwocie 8.032,82zł. J. B. (1) jest osobą bezrobotną. Nie zawarła nowego związku małżeńskiego. W związku z eksmisją z mieszkania przy ul. (...) wynajmuje pokój za który płaci 450zł miesięcznie, podejmuje prace sezonowe. Jest współwłaścicielką w 3/48 części nieruchomości rolnej zabudowanej, o powierzchni 1,5741 ha położonej w M..

Pomiędzy stronami przed tutejszym Sądem toczyło się szereg spraw dotyczących alimentów, ostatnio sprawa IIIRC 120/13. Nadto sprawa o zapłatę, eksmisję, w której orzeczono eksmisję J. B. (1) z lokalu B. i B. B. (5), położonego w G. przy ul. (...). Aktualnie w Wydziale Cywilnym toczy się pod sygnaturą akt IC 571/14 postępowanie z powództwa B. B. (1) przeciwko J. B. (1) zapłatę z tytułu korzystania przez pozwaną z lokalu powoda i jego obecnej żony, zaś pod sygnaturą akt IC 632/14 sprawa z powództwa P. B. i T. B. przeciwko B. B. (1) o zapłatę.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy uznał, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Bez wątplenia P. B. nie osiągnęła jeszcze zdolności do samodzielnego utrzymania. Jej rodziców obciąża zatem obowiązek alimentacyjny. Nie można czynić P. B. zarzutu zaniedbywania nauki. Wszystkie etapy edukacji pozwana kończy terminowo. Zdaje sobie sprawę z sytuacji finansowej rodziców i pozytywnie świadczy o niej fakt podejmowania okresowego zatrudnienia, z którego jednak dochody nie wystarczają na pokrycie kosztów utrzymania.

Nieco inaczej przedstawia się sytuacja pozwanego T. B., który już w 2013 roku powinien był zdać maturę. Jest aktualnie uczniem III klasy liceum (...), tuż przed maturą. Rolą rodziców jest pomóc mu w zdobyciu średniego wykształcenia zwłaszcza, że istnieją ku temu pozytywne prognozy. Wprawdzie podejście T. B. do obowiązków szkolnych określić można nonszalanckim, jednak nie należy oceniać postępowania pozwanego w oderwaniu od złożonej sytuacji rodzinnej. Jego rodzice rozstali się, gdy miał (...)lat. Najpierw pozostał z ojcem, potem przeszedł pod opiekę matki. Rozwód był burzliwy do tego stopnia, że mimo upływu kilku lat strony na sali rozpraw nie mogą pohamować emocji. Nieustannie toczą między sobą procesy.

Sąd Rejonowy uznał, że zobowiązanie pozwanego do alimentowania kosztów utrzymania byłej żony jest ponad wszelką wątpliwość zasadne. Jej sytuacji finansowej nie poprawiło otrzymanie w wyniku podziału majątku wspólnego dwóch nieruchomości i przyznania od byłego męża dopłaty. Pozwana podejmuje prace okresowe, lecz jako kobiecie jest jej trudniej. Pozwany powinien to rozumieć, albowiem z podobnym problemem zmaga się jego żona. Alimenty od powoda w wysokości 200 zł wystarczają pozwanej jedynie na częściowe pokrycie wynajmu stancji. Nic w sytuacji pozwanej nie zmienia fakt posiadania przez nią udziału w nieruchomości rodzinnej. Gdyby tam mieszkała musiałaby przecież również ponosić koszt ogrzewania, prądu, gazu, wody możliwe, że w kwocie jaką przeznaczą na wynajęcie stancji.

Od powyższego wyroku apelację wniósł powód B. B. (1) zaskarżając go w całości. Orzeczeniu zarzucił: niezgodność ustaleń faktycznych sądu z materiałem dowodowym zebrany w sprawie, w szczególności przez ustalenie, że: sytuacja zobowiązanego do alimentacji nie jest gorsza od sytuacji materialnej i życiowej uprawnionych pozwanych dzieci; utrzymania alimentów na byłą żonę wymaga zła sytuacja majątkowa J. B. (1), pomimo że osiąga ona dochody, posiada własny majątek i jej postawa wskazuje, że unika ona ujawnienia swoich dochodów, celem zachowania prawa do alimentacji od byłego męża.

Ponadto zarzucił wyrokowi naruszenie prawa procesowego, a w szczególności art. 233 § 1 k.p.c., przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegające na całkowitym pominięciu dowodów: z zeznań P. B., w tej części w jakiej zeznaje ona, gdzie mieszka jej brat

T. B., dokumentu z k. (...) potwierdzającego dochody pozwanej P. B. w 2014r. z dodatkowej pracy, dokumentów zawartych w aktach sprawy IIIRC 120/13 tut. Sądu – dotyczących stanu zdrowia powoda, sprawozdania detektywa - na okoliczność pracy pozwanego T. B., k. (...) poświadczającego spowodowanie dwóch kolizji przez T. B. i nałożone mandaty z tego tytułu, dołączonych do pozwu wycinków prasowych zawierającymi ogłoszenia prasowe pracodawców - złożonych na okoliczność możliwości pracy w G.

W oparciu o powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego zgodnie z normami przepisanyymi.

W uzasadnieniu apelacji powód wskazał, że Sąd Rejonowy błędnie ustalił, że jego dzieci nie osiągnęły jeszcze zdolności do samodzielnego utrzymania, a w przypadku byłej żony, że sytuacja jej, po połączeniu dochodów jego i pozwanej J. B. byłaby znacząco lepsza niż aktualna. Ustalenia te nie znajdują potwierdzenia w zebrany materiał dowodowy.

Jak wynika z dowodów jest on emerytem wojskowym lat (...) ze stwierdzonym i leczonym schorzeniem kardiologicznym. Jego więc jedynym dochodem jest emerytura netto w kwocie ok. 3000 zł miesięcznie. Z tej kwoty na alimenty przeznacza kwotę 1450 zł. Pozostała kwota ma starczyć na utrzymanie drugiej żony, ich córki i przynajmniej wyżywienie pasierbicy. Ponieważ chciał wywiązać się ze zobowiązanie względem swojej pierwszej żony z tytułu działu ich majątku, to zaciągnął kredyt, by ona mogła

dysponując udziałem we współwłasności nieruchomości w M. ul. (...), urządzić sobie i dzieciom mieszkanie. Tymczasem była żona nie zamierzała opuścić mieszkania, które wcześniej zajmowała z powodem, nawet wtedy gdy syn stron T. założył nieformalnie swoją rodzinę a córka P. zamieszkała w O.. Zmuszony był więc do zamieszkania na stacji ale jednocześnie jako właściciel mieszkania opłacać wszystkie należności związane z tym mieszkaniem, choć z niego nie korzystał. Pieniądze zaś odzyskiwał dopiero w drodze kolejnych powództw sądowych, by następnie wytoczyć również powództwo eksmisyjne. To spowodowało ogromne zadłużenie powoda, czego Sąd I instancji nie kwestionuje. Pożyczek udzielała najbliższa rodzina, którą chce spłacić po sprzedaży działki, jaka przypadła mu w dziale dorobku. Po orzeczeniu eksmisji, była żona opuściła mieszkanie, pozostawiając je w stanie nie nadającym się do zamieszkania. Jego dzieci, co do których powództwo eksmisyjne zostało oddalone zażądały dostosowania lokalu do zamieszkania przez przeprowadzenie remontu, zakup

mebli i sprzętów gospodarstwa domowego takich jak kuchenka gazowa, lodówka, pralka automatyczna i piecyk gazowy do podgrzewania wody. W tym zakresie żądania oszacowały na poziomie 30.3000 zł. Zażądały również odszkodowania za niemożność zamieszkiwania w kwocie po 70 zł za dzień, oraz z tytułu rzekomego wynajmu stacji przez dwa letnie miesiące w M. ul. (...) w kwocie łącznej na obojga 1432 zł. Nadto

wnioskiem pozwu objęte zostało również ustalenie takiego sposobu korzystania z mieszkania ojca, w którym dzieci z I małżeństwa zajmowały po jednym pokoju, a ojciec wraz z obecną żoną, ich dzieckiem i pasierbica powoda, zamieszkał w trzecim pokoju.

Sąd Rejonowy przyjął, że pozwany T. B. uczy się. Trudno jednak nauką w 3 kolejnej szkole średniej uznać jego nieusprawiedliwioną nieobecność w szkole w pierwszym semestrze na 232 godzinach lekcyjnych, co oznacza, że pozwany nie był w szkole przez co najmniej 2 miesiące. Stąd też nie był klasyfikowany z dwóch przedmiotów. Według informacji nieoficjalnych, syn również nie przystąpił do matury, gdyż

nie zdał z dwóch przedmiotów. Obowiązkiem rodziców jest z całą pewnością pomoc dorosłym dzieciom. Nie jest natomiast pomocą finansowanie ich nieodpowiedzialności, lekceważenia podstawowych obowiązków i norm.

T. B. jest zdolnym, młodym i w odróżnieniu od ojca - zdrowym człowiekiem. Jeżeli myśli o założeniu rodziny, zamieszkał z dziewczyną, to winien te plany urzeczywistniać kończąc jakąś szkołę, podejmując pracę a nie prowadząc grę w sądach z ojcem.

P. B. ma stypendium w wysokości 725 zł miesięcznie, dodatkowo w 2013 r. osiągnęła dochód w wysokości 8.032,82 zł a listopadzie i grudniu 2014r. zarobiła kwotę 1340 złotych netto. Tak więc na ona na swoje utrzymanie z własnych dochodów większe środki niż jej ojciec, który po podzieleniu pozostałych po opłaceniu alimentów dochodów, na każdego z członków rodziny ma po 500 złotych na wszystkie wydatki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda zasługiwała jedynie na częściowe uwzględnienie.

Na wstępie należy zauważyć, iż w ocenie Sądu Okręgowego wydane przez Sąd I instancji rozstrzygnięcie zapadło na podstawie prawidłowo poczynionych ustaleń natury faktycznej, jak też i prawnej.

Sąd Rejonowy dokonał szczegółowej i prawidłowej analizy przedłożonego przez strony materiału dowodowego. Także wnioski powzięte przez Sąd na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów, zdaniem Sądu Okręgowego, są logiczne, spójne i konsekwentne, dokonane w oparciu o zasady doświadczenia życiowego. Wnioski te są przekonująco uzasadnione.

Przy czym po wydaniu wyroku przez Sąd I Instancji doszło do zmiany okoliczności w sprawie, dlatego też orzeczenie tego Sądu podlegało częściowej zmianie.

W toku postępowania apelacyjnego Sąd uzupełnił postępowanie dowodowe. Dopuszczył dowody: pozwu o zaspokojenie potrzeb rodziny k.(...), odpisu postanowienia k. (...), zeznań podatkowych k. (...), odpisu wyroku z uzasadnieniem k. (...), dowodów wpłat k. (...).

Sąd uwzględnił w całości powyższe dowody w postaci dokumentów. Pochodzą one od uprawnionych organów, a żaden z uczestników nie kwestionował ich prawdziwości, dlatego dano im wiarę.

W ocenie Sądu Okręgowego obowiązek alimentacyjny powoda wobec byłej żony J. B. (1) i córki P. B. jest nadal aktualny.

Alimenty od B. B. (1) na rzecz J. B. (1) zostały ustalone w wyroku rozwodowym. Ich podstawą był art. 60 § 2 k.r.o. Zgodnie z tym przepisem jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

Świadczenia alimentacyjne między rozwiedzionymi małżonkami stanowią kontynuację powstałego przez zawarcie związku małżeńskiego obowiązku wzajemnej pomocy w zakresie utrzymania i trwają mimo rozwodu, aczkolwiek w postaci zmodyfikowanej (vide: wyrok SN z 09.12.2001 r., V CKN 445/00, LEX nr 52490). Jedyłą przesłaną tego obowiązku jest pogorszenie się sytuacji małżonka niewinnego po rozwodzie.

Do uchylecia tego obowiązku alimentacyjnego mogłoby dojść jedynie w sytuacji zawarcia nowego związku małżeńskiego przez pozwaną lub znacznego poprawienia się jej sytuacji materialnej. Do żadnej z tych okoliczności nie doszło. Fakt podziału majątku wspólnego i dokonanie spłaty powoda na rzecz byłej nie spowodowało zmiany materialnej żadnej ze stron. Sytuacji materialnej nie zmienił również fakt, że w ostatnim czasie podjęła pracę. Już we wcześniejszym okresie podejmowała ona bowiem prace sezonowe jako kasjerka w T. B..

Nie ustał również obowiązek alimentacyjny powoda względem pozwanej córki P. B..

Pozwana w dalszym ciągu studiuje w systemie dziennym, nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Wprawdzie otrzymuje ona stypendium oraz podejmuje prace okresowe, jednak uzyskiwane w ten sposób dochody nie pozwalają jej na samodzielne utrzymanie.

Fakt uzyskiwania przez pozwaną własnych dochodów mógłby być ewentualnie podstawą do zmniejszenia zakresu obowiązku alimentacyjnego powoda wobec córki, jednak Sąd nie badał szczegółowo tej kwestii ponieważ B. B. (1) wnosil o uchylenie jego obowiązku alimentacyjnego, a w takiej sytuacji Sąd nie ma możliwości obniżenia alimentów.

Bez znaczenia w przedmiotowej sprawie był fakt, że Sąd Rejonowy w Giżycku wyrokiem z dnia 28 lipca 2015 r. w sprawie III RC 211/15, zasądził od powoda na rzecz młodszej córki stron J. B. (2) alimenty w wysokości po 500 złotych miesięcznie. Obowiązek alimentacyjny wobec tego dziecka ciążył na powodzie już wcześniej i Sąd I instancji wydając zaskarżony wyrok uwzględnił ten fakt.

Zmianie natomiast uległa sytuacja pozwanego T. B.. W czasie wydania wyroku przez Sąd Rejonowy pozwanego był w trakcie roku szkolnego III klasy szkoły średniej. Pod koniec czerwca 2015 r. powinien ukończyć edukację. Pozwany trzeci raz powtarzał tę klasę.

Z informacji uzyskanych przez Sąd wynikało, że pozwany często opuszczał zajęcia szkolne, nie zaliczył wszystkich przedmiotów.

W ocenie Sądu Okręgowego pozwany T. B. jest już w stanie utrzymać się samodzielnie. Pod koniec czerwca 2015 r. powinien ukończyć szkołę średnią. Skoro pozwany nie ma zdolności i chęci do nauki to powinien podjąć pracę zarobkową.

Z uwagi na fakt, że pozwany trzeci raz powtarzał tę samą klasę Sąd Okręgowy ustalił, że obowiązek alimentacyjny powoda wobec pozwanego syna ustał z dniem 1 lipca 2015 r., Sąd pominął okres wakacyjny.

Z uwagi na powyższe Sąd, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., zaskarżony wyrok w punkcie I zmienił w ten sposób, że ustalił iż obowiązek alimentacyjny powoda wobec pozwanego T. B. wynikający z wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 5 marca 2010 roku w sprawie III RC 6/10 w wysokości 500 złotych miesięcznie, ustał z dniem 1 lipca 2015 roku. W pozostałym zakresie Sąd apelację powoda jako bezzasadną oddalił (art. 385 k.p.c.).

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążania pozwanego T. B. kosztami procesu za instancję odwoławczą.